

Våra kyrkor och kapell

Önngårds Missionsförsamling

Önngårds missionshus är den tredje lokalen av Svenska missionsförbundets gudstjänsthus i norra Medelpad. Vi har i dessa spalter tidigare nämnt något om Skäggsta och Berge missionsförsamlingar varför vi denna gång skulle se litet närmare på Önngårds lilla missionsgrupp.

Många av de kyrkor, kapell och bönehus, som i korthet beskrivits, äro i sin struktur ganska lika. Tillkomsten av samlingslokaler, särskilt vad landsbygden beträffar, har skett genom frivilliga insamlingar och frivilligt arbete. Det har legat i allas intresse att få ett kapell. Det är rent av gripande att se hur hela byalag oavsett inställningen till andliga ting varit ense och inspirerade för att få dessa bönhus resta. Timmer skänktes i regel av bönderna och det som behövdes i kontanter samlades in på frivillighetens väg, ofta var det de små gruppernas medlemmar som av sina små inkomster fick bära den tyngsta bördan.

Om många av de kapell, som presenterats i ST ha måst fällas omdömet att tillsynen och underhållet varit bristfälliga. Det är fönedrande för vår samtid att så många av de tempel, som restes under stor försakelse i en gången tid, inte ens kunna underhållas i ett skick, som är värdigt ett gudstjänstrum. Om nu detta konstaterande är trist, så blir man desto gladare, då man märker att det finns vilja att hålla Herrens hus i ära. Finns det vilja, så finns i regel möjligheter, ty den goda viljan är uppfinningsrik.

Önngårds missionshus, hör till dessa väl underhållna och trivsamma helgedomar.

På den tiden kommunikationerna voro dåliga var behovet av ett missionshus på denna plats stort. Vid sekelskiftet var i dessa trakter den andliga livaktigheten påfallande stor. I våra dagar skulle knappast ett missionshus bygge bli aktuellt på en sådan plats när man lätt kan färdas till de övriga och den andliga verksamheten i allt högre grad centraliseras till de mera tätbebyggda områdena. I denna centralisering ligger en fara, samtidigt som den blir en tillgång. Med tanke på exempelvis söndagsskolarbetet blir det inte effektivt, om missionshusen och kapellen ligga för långt ifrån varandra.

Medlemmarna i Önngårds missionsförsamling äro inte många – omkring femtontalet – och många av dessa äro gamla och orkeslösa. Man betraktar sig numera som en utpost till Skäggsta missionsförsamling, men man har en självständig församling och styrelse samt bedriver en ganska god mission. Under år som gått har man tidvis delat evangelisthjälp med Skäggsta missionsförsamling. Välbesökta sammankomster ha hållits och goda offer uppburits för såväl yttre som inre missionen. Inom församlingen bedrivs söndagsskolverksamhet.

Man räknar inte med att missionshuset spelat ut sin roll. För något år sedan gjordes en ganska kostsam renovering. Man lade också på nytt tak och inhägnade tomten med ett snyggt staket.

Önngårds missionsvänner skola veta att verket inte är fåfängt, ty ”allt vad som gjorts utav kärlek till Jesus, äger sitt värde, skall evigt bestå”.

H. N.

(Källa: Sundsvalls Tidning 1946-09-07)